

ABONNEMENTS
Indochine Union postale
Un an... 8000 Un an... 10000
Six mois... 5000 Six mois... 6000

ANNONCES LÉGALES
0050 lignes de 6 points sur justification
de 6 colonnes quelle que soit la page.

ANNONCES COMMERCIALES
On traite à forfait

Đông-Pháp Thời-Bảo

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 182

GIÁ BÁN

Đông-Pháp
Một năm... 8000 Một năm... 10000
Năm năm... 5000 Năm năm... 6000

THỨ NHẤT 30 02

NGÀY THỨ SÁU

12 OCTOBRE 1923

Tổng-lý kiêm Chủ-Bút
NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

Le Courrier Indochinois

東法時報

MỖI TUẦN XUẤT BẢN LẦN NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

BÁO QUÂN

71, đường Mac-Mahon, 71

SAIGON

Điện thoại nói (Téléphone)
Số: 324

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thư để gửi cho
M. NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

Rao báo có hiệu trước bản hay là việc tư
min thương nghị trước

LU'OC KHÀO

VỀ CÁCH TU TRONG PHẬT GIÁO

V - TRƯỜNG-KỶ

(Tiếp theo)

Trường-kỷ là chỗ để cho thầy-chùa từ phương tự đến mà chịu khảo hạch và đốt đầu đăng lên chức. Theo như lời tôi đã nói trong bài trước, thường vị Yết-ma nào muốn lên chức Hòa-thượng thì đi quyền tiền của bá tánh đem về mà khai trường-kỷ. Hễ có tiền đủ rồi thì định ngày, rồi giấy mời các chùa và thỉnh ít nữa cũng là 4 vị Hòa-thượng đến chứng minh. Trường-kỷ khai trong 8 ngày mà thôi. Thầy chùa tự nhiên rồi và đúng ngày khai trường-kỷ mới hiệp nhau mà cử một hội chứng minh, có 4 vị Hòa-thượng làm đầu và 7 vị tôn chứng. Hội chứng minh dọn tẩn nết coi người nào chơn tu người nào dơ-dối, rồi lại còn khảo hạch kinh kệ coi ai giỏi ai dở nữa. Mãng 8 ngày rồi mới bày cuộc đốt đầu đăng phát điệp cho mấy người còn nhỏ chức là su-o sa-di, sa-di tăng-pháp, sa-di bồ-tát.

Cách đốt đầu chẳng có chi lạ. Mấy thầy chịu đốt đầu thì ra qui hết trước bàn Phật mà niệm hương. Người ta để trên đầu một thầy một liều vô tròn và nhỏ bằng đầu ngón tay út; mấy liều ấy làm bằng nham họ suốt mà dăm nhỏ rồi phơi khô. Tụng kinh một hồi rồi châm lửa mà đốt liều ấy cháy cho hết rồi họ lấy ngón tay họ để cho tắt.

Mãng Trường-kỷ rồi thì hội chứng minh phát cho mấy thầy đốt đầu mỗi thầy một lá điệp. Còn như hội xét vị Tùy-kheo nào xứng đáng thì phát bằng cấp Giáo-thọ; vị Giáo-thọ nào xứng đáng thì phát bằng cấp Yết-ma; vị Yết-ma xứng đáng thì lãnh bằng cấp Hòa-thượng.

VI. - TRƯỜNG-HƯƠNG

Khai Trường-Hương là chủ ý giúp cho thầy chùa từ phương tự lại mà tu tâm dưỡng tánh, học kệ học kinh, chứ không phải chỉ để dâng lên chức như trường-kỷ vậy. Chứa nào muốn khai Trường-hương thì cũng phải đi quyền tiền bá tánh, mà phải quyền cho nhiều tiền làm mới được bởi vì Trường-hương khai tới

100 ngày mới rồi, phải có đủ tiền mà nuôi thầy chùa từ phương trong lúc ấy. Phải cất một cái nhà riêng kêu là nhà thiền cho thầy chùa ở mà tu niệm học hành.

Tới ngày khai Trường-hương thì cũng cử một hội để coi quân suất, trong chùa thì có một vị Hòa-thượng chứng minh, một vị Hòa-thượng pháp-sư, một vị Hòa-thượng bồ-tát, một vị Hòa-thượng chủ hương với một vị Hòa-thượng thị sự; còn trong thiền là chủ thầy chùa ở mà tu niệm, thì có một vị Hòa-thượng thiền chủ, một vị chánh na, một vị chánh chúng, một vị chánh sư, một vị chánh giám, một vị phó na, một vị phó chúng, một vị phó sư, một vị phó giám, một vị phó ký và một vị phó thị sự.

Người vào thiền ở trọn 100 ngày cực nhọc lắm, một ngày ngủ có 2 giờ, một đêm cũng ngủ có 2 giờ mà thôi, 12 giờ khuya mới ngủ cho tới 2 giờ thì thức dậy học kinh niệm Phật cho đến 12 giờ trưa bữa sau mới được nghỉ tới 2 giờ chiều thì thức dậy học kinh niệm Phật cho tới 12 giờ khuya mới được nghỉ. Ăn cơm mỗi bữa có lượng, hễ ăn một bữa rồi thì chỗ không được xúc thêm nữa.

Theo Phật giáo, trường-hương là quan hệ lắm; vì đầu người tu có đến nhiều trường-kỷ nên lên cho tới chức Yết-ma hoặc Hòa-thượng đi nữa mà chưa đi trường-hương lần nào thì Phật cũng chưa nhận mình là người tu trong Phật giáo.

Tuy nói trường-hương không phải chỗ thì dựng lên chức, song người khai trường-hương thì có công đức lớn trong đạo Phật, và mấy vị được cử làm hội chứng minh mỗi người được lãnh một lá bằng cấp. Ai có lãnh được 5 lá bằng cấp như vậy thì đầu chưa có chức Yết-ma đi nữa, cũng có danh vọng như Yết-ma, còn ai có trên 5 lá thì danh vọng cũng như Hòa-thượng.

VIÊN-HOÀNH.

VĂN-UYÊN

THAN ĐỜI

Chờ nào ngày thảo ở đâu nà? Tìm kiếm mà coi kiếm chẳng ra. Dưới đất um-sùm hình thảo mọc, Trên trăng nhấp-nhún bóng sơn-hà. Ít ai biết chuyện về còn xát, Mấy kẻ hay màng cộp để da? Thấy vậy mà lòng ngao ngán nôi, Đại khôn cũng một kiếp người ta!

Long-Cang.

PHÁP VIỆT NHƯT GIA

Dịp may ai có biết chăng là? Pháp Việt từ rày hiệp nhưt gia! Bàn ghế sang sảng anh chị đó, Vách phen kính sáng châu em ta. Tháp cao chớ tỏ hai trời đất, Thương mến dường như một mẹ cha. Chung hưởng chung lo chung sự nghiệp, Ngàn thu đồ sộ giữa Đông-a.

Long-Cang.

CUỒNG ĐÀM

LO CHO CON HỌC

Tội nghiệp tôi quá! Bà con có bác nghĩ lại mà coi: đã có bệnh điên mà nào có được yên thân đâu. Hôm nay thấy trong mình nhiệt quá, mới đi bầy bọ, ghê vô một nhà quen nói xàm cho giải trí. Không dè tôi đầu họ cũng nói có một thứ chuyện mà thôi, ai ai cũng than phiền rằng muốn cho con học mà không có trường. Tức mình không đi chơi nữa, về nhà lấy nhật-trình ra đọc, nhật-trình cũng nói cái chuyện đó. Chuyện không hay họ gì và cũng chẳng ăn nhập gì với tôi mà bắt phải nghe hoài thì thiệt đáng phát khùng lên.

Nghe đến kỳ nhóm Hội đồng Quận-hạt thì đây sẽ có mấy chục bác trước đình Thuyết-thơ để niều mấy ông Hội đồng Annam mà đòi lập trường-học thêm. Họ tính như vậy bầy quạ, điên quá. Sao sao bữa đó tôi cũng cơm dăm cơm nếm mà theo họ dựng coi chơi. Tôi lại còn nghe đến rằng mấy vị Hội đồng tỉnh mỗi vị mua một cái ống bơm nước để mà thủ thẩn.

Tôi mà được làm Hội đồng thì tôi không chịu hẳn tiền mua ống bơm đâu. Còn như tôi mà có con vừa mới thì đầu bằng cấp sơ-học rồi phải để ở nhà cho nó tập làm ruộng thì tôi cũng chẳng cần phải lo niều mấy ông Hội đồng.

Các bà ơi! Điện tôi xin nói mấy câu, nghe cũng chẳng nghe thì thôi chứ các bà đừng có mắng mà tôi nghiệp tôi. Các bà hãy thử làm như vậy: Hùn lại với nhau, cứ bốn bà thì đóng một cái bàn, đủ bốn chục bà là đủ mười cái bàn, thì mượn một cái bàn phổ độ chừng sáu chục một tháng, đem bàn đó đi ở từng dưới, rồi các bà đến nơi với mấy ông nhật-trình mượn họ rơm giùm, để kén một người giáo-học đã tư-cách dạy dỗ mấy cậu em đó. Cứ mỗi tháng tiền học xin đóng trước, thì dụ mỗi cậu học-trò là năm đồng, bốn chục cậu là hai trăm; trả sáu chục tiền phổ, còn dư một

Nhưng tôi lại nghĩ làm như vậy có mấy đầu bất tiện: một là sợ thầy giáo ăn cắp bàn ghế và tập-lò rồi trốn mất, hai là cho con về học trường ấy không có ai đứng chủ thì còn biết kêu ai bằng ông Đốc, không có ông Đốc thì chẳng có ai lấy lời bỏ bớ, như vậy rất ưong. Các bà đừng nghe theo tôi mà mang cái thất đức. Sách có chữ: Phạt đức tại mẫu. Ta không nên bỏ sách bỏ chữ đi.

Cái cần-dề ấy bây giờ quyết không thể nào giải xong được. Các bà nên đợi chừng nào tôi hết điên rồi sẽ làm mười bài thơ bát cú, hay là một bài xã-thuyết, hay là một bài diễn-thuyết, may ra có thể bỏ lách cho các bà. Hay là làm như vậy còn tiện hơn: để tôi đứng lên kêu hân, các bà cứ việc hân, tôi cứ việc than tiền hân, các bà giao cho tôi mượn trường giáo, tôi mượn tám chục tôi khai một trăm hai. Hết lời thì tôi ăn, còn 12 thì các bà chịu. Như vậy mới thiết phước đức tại mẫu. Mấy cậu em sau này chắc sẽ được làm trạng-nguyên.

Cuồng-si: Thất-Lang.

TRUNG-HOA CÁCH-MẠNG

(Tiếp theo)

Lữ-quân chia ra làm hai tốp, bắn súng liên thành nổ vang trời động đất, quân đội bên Cách-mạng thấy đạn tạc như mưa bay, liền liền chẳng dứt, binh Cách-mạng chết ngã lũng cục! Súng nổ ầm-ầm, người ngã sát rạp, đầu cho lòng đình gan sắt, lược xếp muốn người, xóc tới bao nhiêu thì cũng chết hết bấy nhiêu, không thể nào mà tránh khỏi! Liệu cho thử súng dữ ấy sánh với súng mọi khi thì súng này lợi hại trăm phần, vì bắn đi xa mà đạn lại tuôn ra như xâu chuỗi. Lê-nguyên-Hồng thấy súng của Lữ-quân mười phần lợi hại, riết đốc đội Pháo-thủ trên Biệt-sơn xô súng đại-bác xuống. Bắn tụy dữ dội mà súng thường cự sao lại súng liên-thành. Đạn vãi qua như cát vãi vào tre, đầu có hai cánh mà bay cũng không khởi dạng, vì quân-đan chết quá, nên vô mặt rơm hồn, hết muốn bước tới. Lê-nguyên-Hồng thấy binh tình như vậy, lật-dật sai người phi báo cho Huỳnh-Hưng hay, phải đem binh tiếp ứng. Nhứt điện thời độc-lan quân rằng sức mà chống cự. Nhưng mà bị chết nhiều quá, nên quân lực cũng lụi, vì vậy mà Lữ-quân chiếm được Hồn-khẩu. Đã lấy Hồn-khẩu rồi mà còn đuổi quân dân chạy lui hết một ngày một đêm, đến trưa bữa sau, Hồn-dương cũng mất nữa. Lê-nguyên-Hồng và lui và đánh, khi ấy đạo chiến thuyền bên Thượng-hải cũng tiếp, đánh vui nhau một trận, đến trời tối đất, thấy người chết nằm chồng-dống khắp nơi trắng đống đống. Súng bên Cách-mạng tuy đồ hơn, mà xấp trận bắn giã, nên bên Lữ-quân cũng chết nhiều lắm. Lê-nguyên-Hồng ngồi trên ngựa thấy quân dân chết nên thở thán, cảm lòng không dạn, bỗng tuôn nước mắt như mưa. Than rằng: Trời đất ơi! đồng bào tôi chịu làm tôi tớ quân Mãng-Thanh, dưới quyền chuyên chế của chúng nó đã hai trăm bảy mươi mấy năm nay, chưa đủ hay sao? Hay là trời đất còn chưa muốn cho ta phục Trung-quốc ta lại hay sao? Chẳng như vậy sao mà, nay mất Hồn-khẩu, mất mất Võ-Xương, các tỉnh đồng nam, còn lấy đầu mà nung cây! Dương khi than thở, kè thấy Huỳnh-Hưng dẫn một đội Cẩm-tử quân đến, đánh trái-phá hai trăm năm chục người, đánh súng tay hai trăm năm chục người. Lê-nguyên-Hồng tiếp chào mà nói rằng: Lữ-quân đều dùng thứ súng thiết hay mà lạ quá, lại nó

đã chiếm thành rồi, thì chúng ta mới nài sao? Huỳnh-Hưng nói: sự thế đã vậy, mà còn gắng gượng đánh hoài thì chết hết cho uống chớ có ích chi, vậy để tôi liều chết với nó một trận. Bèn khiến Lê-nguyên-Hồng cự đánh cầm chừng với giặc, còn mình thì dẫn năm trăm quân Cẩm-tử, lên núp phía sau, chia ra hai đạo, lần lần bỏ tới. Lúc ấy chừng lối bốn giờ rưỡi chiều, quân đương thay phiên nhau mà ăn cơm. Huỳnh-Hưng dẫn đội binh Cẩm-tử quân bỏ lần lần tới hoài, lo núp đằng trước của giặc, chớ khỏi bay một trời, hoặc có khi thấy chấp-chóa cũng tưởng là thấy chết ngã lũng cục, có lẽ đầu quân Cẩm-tử dăm bỏ tới. Đầu cho bên Lữ-quân bắn đạn ra như vãi cát, cũng bay vo vo ở trên, chớ có trúng người ta bả sát đất kia đâu. Trong giây phút bỏ gần tới giặc rồi, Huỳnh-Hưng ra hiệu lệnh cho năm trăm Cẩm-tử quân, một đạo ào ra vãi trái phá, nhả đạn như mưa, đạo binh Lữ-quân một cách rất nết nết, thỉnh thoảng súng cũng nổ, vì vậy mà Lữ-quân không kịp trở tay. Khả thương thay cho Lữ-quân tuy có súng máy, súng quay, súng liên thành thì mặc dầu, mà trong lúc thừa-ư như vậy, súng nổ nạt, người chết rớt, kè coi quấy súng máy cũng nổ súng mà chạy, lóp thì chết lóp thì chạy, kinh hồn mất vía là đội o vang. Cả thấy các vòng binh không ai đánh mà cũng tự loạn! Lê-nguyên-Hồng nhơn đạo binh Cẩm-tử đắc thắng, cũng đốc đại quân đánh nổ, làm cho Lữ-quân hai phía chẳng yên, bên nào cũng bị súng bắn. Người ta ngã xuống mà chết, chẳng khác lượn giống thời tới mà rung lá cây khô! Lữ-quân chịu không thấu, thấy chết quá bất lực lòng, phần quân đã loạn hàng, nên mạnh ai nấy trốn. Huỳnh-Hưng trước cầm dinh giặc, lấy đảng ba khẩu súng máy quay, và bắt sống giặc binh không biết bao nhiêu mà kể. Trong đội pháo-thủ có bắt được hai người coi máy, thiết là người nước ngoài, một người bị trái phá gãy hết một chân, đều cấp phó cho Hậu-quân cầm giữ.

Khi ấy Hồn-quân sanh sắc, trên Đại biệt sơn thì xô súng đại-bác, dưới trường-giang thì có chiến thuyền, cũng huyền súng lớn bắn lên trại của Lữ-quân, đặc thể đánh nhẵn, Lữ-quân đại bại.

VIÊN-HOÀNH.

(Sau sẽ tiếp theo)

chi, mà trọn rồi cũng chết. Là bởi chúng ta biết chắc hễ có sanh thì có chết, hễ có hóa thì có tiêu, cho nên ta mỗi ngày mỗi đi, mà có ai biết đi đâu không? Thiệt là đi trên đường chết, duy khác nhau một chút là kẻ đi tới chết, người đi còn xa mà thôi. Mà cái đường của mình đi với cái hòm của sán, mình chưa biết dạng là chỗ nào, nhưng mà mình biết mình đi hoài có một con nào đó cũng nằm đường, cái hòm nó cứ nê kéo tới nhà mình hoài, một năm kéo một khúc, cứ vậy kéo lần, ắc có một ngày nào kia cái hòm cũng tới chỗ.

Ồ đời có người nói rằng: tôi không sợ chết; những lời nói vậy là chẳng phải lời thường, hoặc có bức bách hoặc có sầu buồn, bởi thất chí đến chỉ mới buồn lòng nói vậy, chứ sự sống chết có phải nơi mình muốn mà đáng, còn sợ mà khỏi hay sao? Vì như có một người già kia cả đời nghèo khổ, bữa nọ vào rừng đốn củi, khi gánh thì vừa, đến đi đường xa thán nặng, phần thì bụng đói, phần thì yếu sức mỗi mà. Đỡ gánh cuối xuống nghỉ, tức giận mà than rằng: phải có ai làm cho mình chết cho mất thân, để sống làm chi mà khổ quá như vậy! Du thần thấy vậy, bèn biến ra quỉ vô-thường bước lại đỡ cái vồng ra mà nói rằng: muốn chết cho sướng thì gác đầu vào đây. Ông già ấy được mình ngỏ lên thấy quỉ kinh hồn bèn

nói trở rằng: không mà, tôi than nghèo cực gánh củi nặng gần chết, chớ tôi có muốn chết đâu.

Có người lại nói lo sống không xong, có đầu lo chết. Tôi không lo chết sao đóc làm lấy tiếng về sau, lập sùng nghiệp dành cho con cháu. Tưởng người đời ai cũng biết lo chết, ai cũng hay sợ chết, biết làm thế nào rồi cũng phải chết, duy có không biết là năm tháng ngày giờ nào, sự sống chết của con người cũng rất nên mưu nhiệm lắm, hễ phải để sao? Xét ra cho kỹ, sống chẳng nên ham, chết cũng không nên sợ. Duy đáng lo sợ có một điều là: sống làm sao làm bền phận sống cho vườn tròn, chết làm sao đến ngày chết cho thuận tiện là tốt hơn hết thấy.

NGUYỄN-TIẾN.

Nam-ky khuyển-học hội

Ngày thứ hai 15 Octobre 1923, 8 giờ tối, tại hội quán «Nam-ky khuyển học» ông Ng-an-Ninh sẽ diễn thuyết về vấn đề «Cao vọng của bọn thanh niên Annam».

Công văn lược lục

TRONG TƯ VIÊN-CHỨC BỒN-QUỐC

Theo lời nghị quan Thống đốc Nam-kỳ ngày 8 Octobre 1923:

Thầy Nguyễn-tiến-Kim có bằng sơ-học đẳng cấp bằng vào ngạch Trợ-giáo hân-lữ và tay quan Chỗ-tính Hân-hóa sử dụng.

Thầy Trần-quang-Nhiều, Giáo-tập hạng sáu đẳng pháp ngữ không ăn lương, theo lời xin của thầy, kể từ ngày 5 Octobre 1923.

Thầy Trương-kế-An, Giáo-thầy y-khoa thì coi học-bỏ, đang học ở trường y-học Hanoi, còn 4/5 pháp ngữ thêm một năm nữa là kỳ thứ ba và kỳ chót, kể từ ngày 18 Septembre 1923.

Thầy Lê-văn-Chấn đang lãnh tạm chức thợ-máy hàng từ ở ở Thầy-bình, thế cho người thợ-máy Nguyễn-văn-Cư kén là Ngủ đã xin từ chức.

Nhập tịch dân tây

Ông Huỳnh-tấn-Quân, Kỹ-sư ở trường dạy làm giấy, thành Grenoble (Pháp-quốc) đăng pháp vào ngạch dân quí-quốc.

Người nào mà khỏi chết?

Người ở trên đời không người nào mà khỏi chết, già trẻ hân ngu trọn rồi cũng phải có một lần chết, giữa nghèo sang tiền tron rồi cũng phải có một lần chết; hễ có sống thì có chết, có chết thì có sống, sống sống chết chết quanh quanh lộn lộn đời nọ kiếp kia chẳng hề dứt dạng. Người vậy mà vật cũng vậy, lúc sống thì kẻ cao người thấp, kẻ đại người khôn, kẻ nhọc người vinh, kẻ sướng người cực, không sao mà bình đẳng cho được, đến lúc hòa pháp mình không chống trả chịu đựng với ngày giờ cho nổi nữa, phải phải tay mà từ già cõi trần, chứng đó mới cùng nhau đều theo một bình đẳng chủ nghĩa. Chứng mà cao thấp,

dại khôn, nhọc vinh, cực sướng, năm hay tai không, nhảm mắt lại mà nằm trong cái hòm chôn xuống dưới đất, thì mới là bình đẳng như nhau mà thôi. Nếu còn một tác hơi cũng còn chia đẳng cấp.

Năm gát tay lên trán mà suy nghĩ việc đời mới biết việc đời là quá lạ, mà việc quá lạ ấy có hoài từ xưa đến nay không đời nào dứt dạng. Theo chánh lý thì ai ai cũng sợ chết như nhau, sao lại có kẻ vì của mà bỏ mình, có người vì danh mà quên mình? Cái của là cái chi mà quý trọng, cái danh là cái chi mà tôn sùng, đến đời dăm dăm táng mạng mà liền với danh đánh với của? Lại có kẻ chẳng phải là tham phú, không phải là liệt sĩ mà không phải vì của, cũng không phải vì danh, thiệt không vì của vì danh

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Nhà kho có chuồng tại Tòa. Ở tại đường Việnot số 40 gần chợ Saigon mới.

HUYNH-VĂN-NHUNG, kẻ nghiệp.

Làm và bán đồ nư trang theo kiểu kiêu thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ở An trầu có chứng bằng đồng xi-ni-kên (Nickel) qui khách & Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thư thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đền đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUYNH-VĂN-NHUNG, kẻ nghiệp.

A. DENHOLM

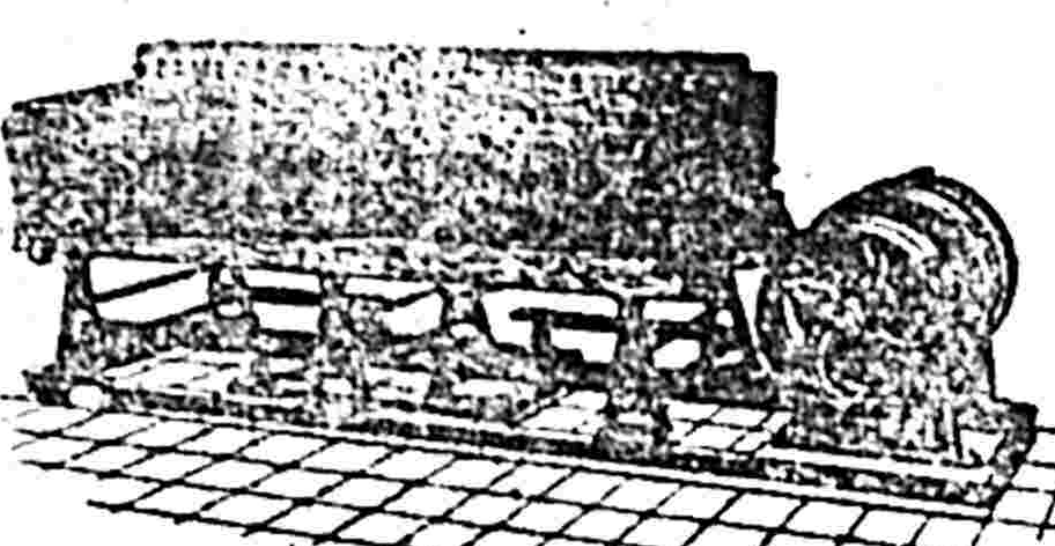
N° 36-38, Rue Lefebvre, N° 36-38

SAIGON

Thiên-Nghe về việc ráp máy XAY LỬA GAO

Đã ráp hơn 30 cái nhà máy từ 10 tấn cho đến 500 tấn ở tại Đông-pháp.

Cam kết chắc chắn về sự lắp ráp máy ra công bao nhiêu và sự bền bỉ chạy tốt của máy móc.

NGUYỄN GIÂN MÂY -- ĐỒ PHỤ TÙNG -- ĐỒ THAY ĐỔI -- DÂY TRẦN EMERIE -- VÁN VÁN -- MÁY LẮM DẦU, LẮM ĐƯỜNG -- MÔ-TƠ

NỘI SỞ-ĐE V. V. GIÁ PHẢI CHĂNG

HOTEL D'ANNAM

NAM-VIỆT KHÁCH-LÀU

N° 72 & 80, BOULEVARD CHARNER, -10, QUAI LE MYRE DE VILERS

Đường Kinh-lập, đường Carabelli và đường mé-sông Le Myre de Vilers, SAIGON

HUYNH-HUỆ-KÝ, Chủ tiệm

Kính cùng Quý-khách rõ, tôi dọn một tiệm ngũ hiệu là HOTEL D'ANNAM (Nam-Việt Khách-Lầu) phòng rộng mát và sạch sẽ, cũng có dọn phòng ở tầng dưới đất được cận tiện Quý-khách, xin Quý-khách thừa dịp đi Saigon đến tiệm tôi mà nghỉ lấy làm thông thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một giải phòng ngành rất mát mẻ tại đường mé-sông Le Myre de Vilers, lối trước ga xe lửa nhỏ, nhà số 10 Saigon

HUYNH-HUỆ-KÝ, Cầm khải.

HÀNG CHÁNH BÊN HUỆ-KÝ HIỆU

ASSOCIATED OIL COMPANY OF CALIFORNIA E. U. A.

Hàng : Associated Oil Company Inc. làm Đại-lý toàn cõi Đông-Pháp ở đường Lefebvre số 34 Saigon.

Đánh máy thép 4 : Associated Saigon. - Dây thép nối số 82.

Đại-lý ở các tỉnh

Cholon. - Lương-dương-Ký. Ba-litô. - Hùng-Hoa. - Quỳn-đức-Nguyên.	Quỳn-đức-Nguyên.
9 Avenue Jaccaréo. Tân-an. - Quỳn-tên-Lôi. - Long-an. - Thái-Nguyên.	Thái-Nguyên.
Ba-litô. - An-kim-Lôi. - So-tri-đông. - Công-Nguyên. - Công-tri-đông.	Thái-tri-đông.
Vinh-Tuân. - Tân-cử. - Đông-Thương. - Hóc-môn. - Công-Phát.	Thái-tri-đông.
Nhật-bang. - Háp-Uân. - Séc-ec. - Đông-Sanh. - Minh-hoa. - Mãn-hoa.	Thái-tri-đông.
Phan-Định. - Kim-seng-Heng. - Soctrung. - Huệ-Phát. - Mócay. - Mỹ-hoa-Đường.	Thái-tri-đông.

Dầu sản hiện "CUP" kêu là "BROC". - Thương hiệu hàng Dầu lửa hiện "CUP" kêu là "TASSE". - Tất nhất hàng Dầu lửa hiện "CLOCH" kêu là "HURLOGE". - Tất thực nhĩ

ĐỒ CÁN, ĐỒ THÊU VÀ HOA-LY

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NGHIÊM

Đường Espagne, số 200 (góc chợ mới), Saigon

GIÁ RẺ:

Tiệm này có trữ đủ các đồ CÁN DUNG VẸ ĐÈN KHI như DÂY ĐÈN BÔNG ĐÈN, QUẠT MÁY ĐIỆN, BÀN ỦI ĐIỆN v.v. và đủ các kiểu ĐÈN THÁP BĂNG DẦU SÁNG VÀ DẦU LỬA CÓ MĂNG SÔNG và HÀNG TỰ LỰA BẮC-KY.

Bản số và bản lẻ giá rẻ.

Xưởng thợ-mộc, chạm và cán hiệu là:

"Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA"

Tại Lữ-thị Quai E. Outrey

Có đóng sẵn đủ các thứ bàn, ghế, tủ, v.v. v. toàn bằng cây Trắc, Cẩm-lai, đỏ và có đủ thứ mặt đá Cẩm-thạch lớn nhỏ và lành lặn theo kiểu.

Đã hơn 15 năm nay các nơi đến nghe danh và được vừa lòng cũng khen ngợi luôn. Có sẵn nhiều món rất xinh đẹp, để cho quý ông muốn chọn đồ khéo lạ. Muốn đặt đồ cho khéo và vừa ý, thì nên gởi thư mà thương nghị với Xưởng-thợ-mộc này.

PHÒNG TRƯỞNG RANG THIÊN NGHỆ

HIỆU LÂM-QUANG-SI

N° 92, Boulevard Bonnard

Ngang nhà thuốc thì (chợ mới) Saigon

LÂM-NGOC-THẠCH

Trên lầu N° 53, Rue d'Annam

Ngang tòa Tân-Đào (chợ cũ) Saigon

Kính cùng Quý Ông, Quý Bà, Quý Thầy và Quý Cô đang rõ : Nguyên chúng tôi làm nghề trồng rừng và bích rừng v.v. có hơn tám năm dư, nên sự kỹ càng, chắc chắn và khéo léo của chúng tôi làm chẳng khác chi người Langsa, song một điều nên lưu tâm là nghề chúng tôi lại ý riêng của người thợ mộc mà thôi.

LÂM-QUANG-SI

Kính co.á

KY-NGUYỄN

SỞ LÂM BÔNG HOA BẢNG CEMENT VÀ THẠCH CAO

Ở trước ga xe lửa Tân-Đào đường Route-Basse số 16 Cholon.

Kính trình cùng Quý-ông đồng hay, tôi có tập một sở hồng đức làm bằng Cement Thạch-cao để gần nhà đủ thứ kiểu, như Lầu-cột (chapiteaux) oc-cua (clef de porte) bông-nuôi nhà (Tallerey) Lang-cang (balustr) bình (Vase) lại cũng có làm đồ đá mã, như mô-nhà (Euphrase) khuôn nắp má đá kều. Có đồ để bằng beton arme như là : Ông-công từ hai tới một ngàn cho tới 8 tấn một tảng. Trụ bằng rào, trụ ranh đất, nắp đậy ống lớn nhỏ, ghế ngồi ngoài sân, ngoài vườn cũng bằng beton arme, lại có làm gạch Cement để lát má, gạch xây nhà bằng beton arme, bồn nuôi cá có kiến, lớn nhỏ đủ kiểu, chậu trồng cây.

Nói tắt một lời nhất thiết môn chỉ làm bằng cement và beton arme đều có đủ hết. Lại tôi có lãnh dựng cất nhà, làm má, làm hàng rào bằng Lang-cang cement hay là song ly có cửa ngõ sắt, các thứ đồ bằng sắt từ đầu cho đến cuối làm hết.

Xin Quý-ông muốn cần đóng môn chỉ xin đến nhà thương nghị, hoặc gọi thợ thì tôi cũng bởi âm các nghĩa nhân và cảm thành tâm.

Nay kính
Hết-văn-Son
Kính co.

LỜI RAO CÁN KIỆP

Kính cùng Quý-châu chú quý vị đang rõ : nhưn vì tôi mới chọn được một chỗ đất dưng mới ngoài chợ rất tốt nên tôi đã lập một cái lò-gạch để hiệu là Nam-thành-Phát tại ngoài vòm Thủ-Thừa tục kêu là Vòm-củ mé bên (Tân-an).

Lò gạch của tôi đây tuy mới lập mà làm đủ thứ loại gạch, uôi là gạch thủ, gạch thừ, gạch tàu, ngói đại tiền, ngói móc, ngói ống.

Lại tôi cũng có trữ sẵn vôi, ciment, các, gạch biê-ton nữa.

Kính xin chú quý vị thương tình như có cần dùng các món nói trên đây xin tới lấy giao tiếp cùng tôi, tôi rất cảm ơn.

Chữ nhơn
NGUYỄN-TRUNG-CHÁNH
Làng Bình-Quới

TRAN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHÉ MÁY

ROTINER

Réparation des Raquettes

Rue Turc n° 14

SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi, rộng có một nghề làm ghé máy theo kiểu Hồng-kong, ghé dài, ghé dĩa, ghé ngói, lớn có nhỏ có, đủ thứ, đủ dạng rất khéo rất đẹp, có sửa vôi máy, đồ đánh trái láng : giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi, tôi vui lòng tiếp đãi.

TRAN-LONG can khải.

ĐU'ONG-DIEN

Marchand de Meubles

Rue Calinat 109-111-113

SAIGON

Tiệm tôi có bán giường đồng chơn vườn, đồ mộc nòn bằng đồng ở bên Huế kỳ mới lại.

Giường đồng, sắt, cây, theo kiểu kim-thời.

Bán ghế, tủ kiến, đã cầm-thạch và các thứ ghế hiệu THONET lại có tủ, bàn, ghế đánh vernis tampon.

DUONG-DIEN

XIN CHIẾU CỎ

Bởi thành trí thất bình, thì con người sanh sống ra cũng đồng đều hơn khi trước bởi phần, bởi vậy tôi đem thấy mỗi khi Saigon có bày chơi lễ, hoặc là cuộc chơi v.v. thì tôi nghĩ cho quý-khách ở lục-châu lên Saigon chơi, mà chẳng đủ khách-sạn nghỉ ngơi, làm sự vui thành ra buồn. Bởi vậy chúng tôi mới lập ra một Tiệm-nghỉ-nam-TRUNG-KHÁCH-SAN tại đường Nemésis N° 101-103 gần bên góc Tiệm cầm đồ Saigon. Phòng ở từ phía theo một đường đi, rộng rãi mà mát mẻ và yên tĩnh, lại gần các nơi đường xe lửa Cholon, đường giữa, đường me-sông, và xe Biên-huà, xe Mỹ-tho, rất tiện cho quý-khách khi đi xuống.

Còn xin quý-khách tưởng tình đồng-bang giúp cho chúng tôi nên vững thì ơn ỷ quý khách hàng ngày.

Quân-Lý :

HIỆP-THIÊN-DƯƠNG

NAM-HOÀ-PHAT

SELLERIE HARNACHEMENT

N° 150, Rue d'Espagne - SAIGON

Tiệm này của người Annam, có may đồ bất kể ngựa, da tây, da đỏ, da thú, lớp muối may nệm cho xe hơi, xe ngựa, xe kéo, và vỏ xe hơi bằng máy đèn khí, (Vulcanisation) y theo lối giao, bề chỗ cũ và lại không có tinh tiền.

Lãnh làm ghé nệm ngồi có ruột gà (ressorts) lớp bằng da, nỉ, nhung, bố có bông ; có làm dây xích bằng da tây theo kiểu kim thời, rất đẹp.

Tiệm này bán đủ món đồ giá rẻ hơn các tiệm khác.

Quý-khách trong lục châu có muốn mua hay là hỏi việc chi xin mời đến tiệm tôi thương nghị, hay là viết thư thì tôi sẵn lòng hồi âm lập tức.

Toàn là thợ Nam-kỳ làm trong tiệm này.

Chủ nhân kính đón.
PHAM-VĂN-NGO.

TIỆM

HÀ-THUỐC-SANH

Vinh-Phước - Sadee

Một căng phố trữ đủ thứ thuốc Tây Tàu thần hiệu.

Đầu thơm, giấy, viết, mực, đồ học trò dùng.

Đội công bán xe máy và đồ phụ tùng. Rượu Tây, rượu Tàu, đồ hộp và đồ dùng trong đám tiệc.

Giấy, nòn, giẻ, gói Bắc-kỳ, răng Bắc, hàng Tàu, lãnh may y phục Annam

Cũng có bán đủ thứ thuốc của tiệm Nhi-thiên-Dương Cholon.

Từng trên lầu có cho mượn Phòng-ngủ.

Tiệm này buôn bán chắc chắn và tiếp rước từ lễ ; giá nói hơn các nơi. Xin đồng-bang quang co, tôi hết lòng đối ơn.

Nay kính mời.

Chữ-nhơn : HÀ-THUỐC-SANH.

TRAN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHÉ MÁY

ROTINER

Réparation des Raquettes

Rue Turc n° 14

SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi, rộng có một nghề làm ghé máy theo kiểu Hồng-kong, ghé dài, ghé dĩa, ghé ngói, lớn có nhỏ có, đủ thứ, đủ dạng rất khéo rất đẹp, có sửa vôi máy, đồ đánh trái láng : giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi, tôi vui lòng tiếp đãi.

TRAN-LONG can khải.

Lời rao cần kíp

M. Nguyễn-văn-Giáp, sửa máy và đồ nghề ở đường Amiral Dupré Saigon số 21, nhơn vì có việc phải về Bắc-kỳ nên có gởi các món đồ sau này cho bạn-báo cậy rao giùm, ai là nguyên chủ thì xin mời đến Báo-quán mà lãnh :

1 cái đồng-hồ để bàn, kiến xanh, bằng nickel.

1 cái đồng-hồ trái-quít bằng vàng số 611.000.

1 cái đồng-hồ đeo tay bằng vàng số 54.172.

1 cái đồng-hồ trái-quít nickel hiệu Roscof.

1 cái đồng-hồ sắt.

NHI-THIÊN-DƯƠNG

N° 1, rue de Canton, Cholon

NHI-THIÊN-DƯƠNG ĐƯỢC TỰ

(Thuốc rượu Nhi-Thiên-Dương)

Thuốc rượu của tiệm Nhi-Thiên-Dương là một thứ thuốc rượu rất quý, do nơi tiệm chúng ở tại Quảng-Đông tỉnh Thanh gởi lại ; diện niên trường thọ, đoạt tạo hóa chi công, xưa nay chưa có thuốc rượu nào mà bổ dưỡng nhơn thân, điều hòa huyết mạch cường tráng tinh thần cho hàng thứ rượu thuốc này, hề uống nó thương thì một máy hồng nhuận gai trái già trẻ, bổ máu da dẻ dưng được, thật nó là bá-bổ Thành-đức, công hiệu như thần.

Nếu uống nó cho thường thì ít tiêu trừ ba bệnh : tinh-thần không kiên, định dưỡng nhơn thân ; khai lý kiến-vi, máu me đều dưng, nước da mịn màng, những người mà tiền thiên bất túc, hân thiên thất điều, thì nên uống nó cho thường mà bổ dưỡng.

Đón bà mà vang mà ồn gây thì nên dùng nó, hoặc muốn ăn thái bảo sản, thì uống thứ thuốc rượu này khỏi lo hậu họa.

Ấy là một thứ thuốc VÊ-SANH rất nên bổ dưỡng.

Chữ tôn có mua thì hãy nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu của PHAT của hiệu NHI-THIÊN-DƯƠNG thì mới khỏi lầm lẫn giả uổng vào sanh bệnh.

Trị những các chứng kể ra sau này :

- 1.-Người còn thiếu niên mà dùng nó thì khỏi sợ Tiền thiên bất túc.
- 2.-Người trung niên mà uống nó thì khỏi lo bệnh hậu thiên thất điều.
- 3.-Người lão niên mà uống nó thì khỏi lo bệnh khí suy huyết kiệt.
- 4.-Đón bà con gái mà dùng nó thì khỏi lo về bệnh thất điều.
- 5.-Người vắn nhơn dùng nó thì có ích về thần trí mở mang.
- 6.-Người thương cổ mà dùng nó thì có ích về căn lao mà không biết mỏi.
- 7.-Những kẻ bỏ Á-Phiến mà dùng nó thì có ích về khôi phục nguyên hình.
- 8.-Người không có con mà dùng nó thì ít nhiều con cháu lắm.

CÁCH DÙNG : Mỗi bữa trước khi ăn cơm 5 phút đồng hồ tùy theo sức mạnh mà uống.

Giá tiền : (Vẻ lớn..... 1 25)
(Vẻ thường..... 0 20)

Phái-ngựa-Thuốc-giã

Kính liệt-vị với Quý-châu Chú-Tôn tực rõ, những các thứ thuốc Cao-Huân-Huân-Tan của bên Đường đều là thuốc của ông Lương-Y Vi-Tê-Sanh bản thân ra công chọn lựa các vị Thánh-Đức nơi mấy Danh-San mà chế luyện cho tiện thiên dân, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đỡ, dưng hình ông Pháp mà làm kỷ niệm.

Xưa nay cứu sống mạng người lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả Hoàn-Vũ đều xưng danh tụng đức, thiết bần Đường mừng chẳng xiết chi.

Cũng có một dây lại có kẻ gian nòng gặc đồ từ lợi, chẳng kè tôn nhơn nên nó dưng các thứ thuốc rất xấu tên mà chế ra các thứ Cao-Đo-Huân-Tan rồi nó chế hiệu là Tiên-Đường đồ v.v. rồi nó nhái theo kiểu của bên Đường mà làm những bao, những hộp, những vé, giống tựa tựa như của bên Đường vậy mà gởi bán các nơi, song hãy xem cho kỹ thì sẽ biết giả chơn.

Vậy từ đây, nên Chú-Tôn có mua thuốc của bên Đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu Nhi-Thiên-Dương và hình ông Pháp-Mệp thì mới khỏi lầm thuốc giả.

Cholon, Đường Canton số 38.

Nghề mới trong Nam

Xin các ngài lưu-ý, tôi mới mở ra một tiệm họa chơn dung. Trước tôi đã giúp nhiều nhà họa chơn dung trừ danh. Tiệm mới lập mà đã dưng nhiều nhà danh giá ban khen. Hình vẽ thiết in bình sống tự nhiên, có tinh thần. Mỗi họa chơn dung Đền Kiêm-thương. Về đủ thứ theo kiểu Âu châu. Như là :

Encre de Chine - Mực tàu, couleur aquarelle - Màu vẽ có giấy, sauce velours. Màu đen mực, couleur sèpt - Giồng màu mực quân, peinture à l'huile - Dầu màu vẽ bô.

Nếu tiệm tôi có vẽ không giống không lấy tiền công. Có lãnh vẽ dù thứ sơn thủy và chim thú. Như lục-châu các ngài muốn vẽ, gởi thư hỏi giá cả phẩm-mỹ, hoặc không có hình chụp, bèn tiệm coi người mà vẽ cũng được vậy. Muốn gởi thư đó nơi đây.

ĐẶNG-VĂN-KY

N° 5, Rue Martin des Palières

Près de la gare de Dakao

SAIGON

Cáo bạch

Nhà hàng hiệu « NAM-KIN » ở đường Lefebvre 11 et 13, tôi đã muốn lại rồi.

Kể từ ngày 14 septembre mở cửa buôn bán luôn luôn.

Những người nấu ăn riêng là người khi trước có nấu cho nhà hàng Olli-er, thiện nghệ ; nên quý ông quí bà có tiệc đều gần, gần xa, hoặc ít, hoặc nhiều, tôi cũng đảm lnh và sẽ rang làm cho toàn vẹn.

Có thợ riêng làm các thứ bánh mỗi ngày ; quý ông quí bà muốn đặt thứ bánh nào cũng có và bất kỳ là bao nhiêu tùy thích.

Nhà hàng « Nam-Kin » mở cửa bán luôn cả ngày.

Có phòng ăn riêng cho quý khách muốn đặt đồ ăn theo ý mình (menu spécial).

Trước cửa nhà hàng có dán tờ thông báo hàng ngày của phòng thương-mại nói về giá bạc giá lúa, hàng hóa nhập cần, xuất cần, v.v. v.

Có đủ đủ các thứ nhựt trình tùy ý quý khách xem chơi.

Simon GYM,

Directeur du Restaurant

« NAM-KIN ».

Dữ nhiều lại rẻ

Vì sau mà các thứ : Thơ, Tuồng, Truyện, Sách, tôi có nhiều thứ hơn hết?

Vì là nhà in nào, có bán thứ nào, tôi cũng có mua, và Truyện, Sách, ngoài Bắc-kỳ, tôi cũng có trữ nhiều thứ, vì vậy mà có nhiều hiệu hơn các nơi, tại Saigon-Cholon này. Bởi sao mà tôi bán rẻ hơn người-ta? Bởi tôi mua mỗi thứ, cả trăm, cả ngàn, và tìm đến tận gốc mà mua, nên có thể bán rẻ được ; mua số, từ 50 \$00 sắp lên, sẽ cho Huê-hồng 50%, còn từ 100 \$00 sắp lên, sẽ cho Huê-hồng nhiều nữa.

Còn Truyện « Kim-vân-Kiều » của M. Nguyễn-văn-Vinh giải nghĩa, có in đủ hình, giá bán 0 \$35 một cuốn, nói Nam-kỳ này, duy có 1 mình tôi bán rẻ mà thôi ; vì tôi đã có giao-kèo làm Đại-lý.

Chữ quý-vị, muốn mua lễ, các thứ truyện, sách chữ Quốc-ngữ, xin đi ngay lại đầu chợ nhóm, Chợ-mới Saigon, coi chỗ nào mà có tám-bàn để 2 chữ lớn rằng NGUYỄN-TU mà mua, thì dưng giá rẻ hơn hết.

Còn muốn gởi thư và mandat cho tôi thì đề như vậy :

Monsieur LÊ-MAI,

Libraire, boîte postale N° 70 Saigon

Lời rao

Kính tỏ chú-quí ông hay : đến ngày 1er Septembre 1923 tôi có mở một cái tiệm tại Saigon đường Amiral Courbet số nhà 22 gần nhà ngà Nam-dông-Huân, bán đủ đồ phụ tùng theo xe-hơi, vỏ, ruột, giồng sắt, giồng đồng, dầu thơm, nòn, áo lót mền hoi, quần áo v.v. v.

Vậy xin quí-ông sẳn dịp đi Saigon có rãnh ghé tại tiệm tôi mua thứ một lần cho biết đồ của tôi bán đồ ra thế nào ; hay là gởi thư nói cho rõ ràng tôi sẽ gởi đến cho quí-ông cũng được.

Gởi thư :

NGUYỄN-VĂN-KIỆU

22, rue Amiral Courbet Saigon.

QUẢNG CÁO

Chúng tôi mới lập tại Cholon đường Marine số 155 (Hàng đầu từ đầu đường mới chôn)

Mà cũng như giấy để học là :

LA CONSTRUCTION MODERNE

PLANS ET DEVIS POUR HABITATIONS ET USINES

PRETS SUR CONSTRUCTIONS

Để biết nhà công phố và theo kiến-kim-thời và cho vay thế bằng khoán

Bao vẽ họa đồ đất kiến, đo ranh đất, đóng nẹp vẽ việc nhà đất và vẽ nhà.

Cho vay thế nhà đất, thế xe hay là ruộng.

1. Cho thêm dưng cất nhà của tôn nhân v.v. v.

Cách trả học cũng dễ. Thế từ 3 \$, hay là 10 năm cũng được học dứt học.

Bao vẽ họa đồ nhà máy và lãnh mua các thứ máy, lòn hay bột. Bao vẽ đồ trừ ruộng biển, một hoặc nhiều. Trừ máy trạm nước cũng được, đóng dưng trong nhà hàng nhà làm thế mìn. Cách trả học : mua máy cũng tiền.

Nhà giấy này lập ra để giúp các vị nhơn-gia và diên-chủ. Không phải lo về việc Cholon Saigon mà thôi, lo làm trong Lạc-linh và Phom-Funh.

Vậy vì nào có cần dưng đồ chỉ xin mời đến mà thương nghị. Sau sẽ trả nhà giấy tại Cánh-tho, Mỹ-tho và Phom-Funh.

Hiện nay nhà giấy chính ở tại Cholon đường Marine số 155.

